

CATÒLICA

* * * ANY TERCER, NÚM. 116 * * *

SETMANARI POPULAR

* * * INCA, 18 DE DESEMBRE DE 1909 * * *

LES OBRES MILITARS

A tot homó de bé es hermosament simpàtica la classe militar. Institució nobilíssima; bras de la patria: sostentiment de l'ordre material, defensa dels més preuats interessos socials en temps de guerra o de revolta; instrument y panyora de pau, encara que sembli contradictoria aquesta calificació: tals son els cossos armats en qualsevol nació degudament constituida. La Iglesia beneix ses armes y banderes. La Religió reb ab solemni ritu son jurament y s'honra, enviant a ses files, com altres de sos oficials, sos sacerdots; y fins el mateix Deu se gosa en alguna manera ab la dominació que vol moltes vegades de «Senyor Deu dels exèrcits».

¿Què indica axò sinó l'enlayrat concepte que a la Religió mereix la nobilíssima professió militar, a lo que deu igualment mereixer a tota persona verament y fervorosament cristiana?

Per lo metex se comprent l'estreta obligació que tenim tots de pregat per nostros pròxims soldats y de interessarnos vivament per quantes obres puguen establir-se per ausili de ses animes y conservació de ses bones costums.

Té, efecte, grans perills l'ariscada professió de les armes, no solsament pels cossos sinó també y molt principalment per les ànimes. El jove qui surt de la vida de família y de les pràctiques més o manco morigerades d'un poble, per anar a n-els grans centres de població aont soLEN residir los cossos armats, o per prendre part activa en perilloses campanyes, està greument esposat a perdre ab los hàbits de casa les bones costums apreses en la llar domèstica y heretades de sos majors. La vida del servici, irregular sempre baix aquest punt de vista encara que baix altra punt molt severament disciplinada, se presta facilment a la dissipació del esperit, a la llibertat de paraules y accions, y d'aquí a la perversió de les idees y a la pèrdua de la fe no hi ha més qu'una passa.

Y aquesta passa se dona ab molta facilitat, sobre tot quant hi ajuden ab sa desastrosa influencia més exemples de superiors y males companyes dels iguals. Llevors la ruina moral del simple soldat o del inexpert oficial es cosa descontada.

Preguem, idó, per nostres germans del exèrcit, tant o més que per les altres personnes necessitades. En moltes nacions han establit obres catòliques especials pels militars, com son

exercisis, dies d'espiritual retiro, círcols y escoles apropiats a dita classe, obretes de propaganda expressament escrites, per ella, y altres medis de preservació y de millorament de la joventut destinada al servici militar, quals medis s'han posat en pràctica ja en moltes nacions, especialment en França, y s'haurán de menester a Espanya qualsevol dia, per més que ara com ara nos sien desconeguts.

Mes lo que convé encomenar especialment molt a Deu es l'acció de la Santa Iglesia a dita classe per medi dels curats castrenses, institució espanyola que tant de bé pot fer a nostros militars. En algun punt s'ha lograt instalar entre aquests, fins coros del Apostolat de l'Oració, en los quals han donat lo primer de tot bon exemple de fervorosa pietat distingits quefes y oficials. ¿Y no es lleu que en aquesta forma o en altra treballi per l'exèrcit la Santa Iglesia, quant més o manco ubertament s'ha introduït y treballa de fort en ses files la Masonería?

La Revolució que es anticeristiana; dona el major elogi y recomenació al exèrcit declarantse també antimilitarista. Aquesta es la derriera nota sectaria del temps present, y aquesta deu esser la més forta escitació als bons catòlics en ses obres de zel en favor de sos germans militars. El sacerdoti es una malícia, com la malícia es un cert sacerdoti. Un y altra merexen dignament els odis de la Masonaria, com un y altra deuen mereixer nostres simpaties y oracions.

BREÇOL DE POBRE

*Dins una casa de pagés,
per l'infantó que hi fa l'entrada,
ja ha adobat el rústich breç
d'antiga fusta mitx corcada.*

*La pobre mare, qui's desviu
perque'l fillet més bé hi estiga,
com una aucella al fer son niu,
busques cercá per la garriga.*

*¿De quina planta les triá?
D'eritja arreu tan espinosa,
que com a molles formará
baix d'una pell forta y llanosa.*

*La pell en doble de moltó,
matalasset de llana fina,
será més toua al infantó
demunt l'aplech de tanta espina.*

*Així aqueix breç, amable niu
fer per l'amor y l'indigència,
un simbol es ben expressiu
de nostra sort en l'existència.*

*Rams de dolor, qu'ocults estan,
al innocent fan goig encare...
¡Ay! fer d'espines un niu blan,
vet-aquí l'art d'un cor de mare!*

MIQUEL COSTA PIRE.

ELS MEUS COSINS

El mon té 49 estats sobirans; Espanya té 49 províncies; Mallorca té 49 municipis, y Jo tenc 49 cosins-germans. . . vius.

Vet-aquí una llògica rigorosa y perfecta.

Som un fadrí, bastant lletx, corr als 37 anys y tenc fama de raro. Per això les fadrines no me volen.

No tenc germans, però tenc 49 cosins-germans vius. Jo som el major. El més petit, es cosí meu per part de pare y de mare, de manera que, com jo, també té 49 cosins-germans vius. Té 7 anys, va esser un reboll tardà, y es homonim meu. De tot lo qual resulta que tan esplèndida brostada de cosins s'es teta amb 29 anys. Mos surt a 1 cosí y 1/2 y 1/4 y 2/116 de cosí anyal.

Origen.—D'un oncle matern, 11—D'un oncle patern, 9—d'una tia materna, altres 9—d'un'altra tia materna, 7—d'un oncle patern, 6—d'una tia materna, altres 6—d'un oncle patern y una tia materna, 1.

Classificació segons el sexe: a) Paterns: masclles, 11; femelles, 5. Total 16. b) Materns: masclles, 21; femelles, 13. Total 34.—Resumint: total masclles; 32; total femelles, 18. Total masclles y femelles, 50.

Pero, com he dit, el menut es cosí patern y matern, y aquixa dualitat, no forma en la realitat pràctica més que 1 cosí concret y afectiu, y per això dels 50 n'ieu de llevar 1..., y de 50 qui en lleva un 1... en queden 49.

Posició econòmica.—N'hi ha de rics y de pobres, y altres que no son rics ni pobres, però qu'amb el temps serán o rics o pobres, firmació d'evidència plena, subjectiva y objectivament, car entre els dos extrems no hi ha terme mitx.

Posició social.—Un es metje y bal-le; un altre jutge municipal y gerr; un altre agent de omni re; un capellá; una mestra: dues monxes; un es-secretari d'Ajuntament; un qui té 7 oficis (verbo: director de xaranga, sanador de porcs, amaurador de pells, escorxador de cans,

primetxer de l'església, carter y taconer) un mercader; un taverner y satx, un *teólec* (artrò-lec) vulgo endevinador qui nom Benet; una criada; un escolà y texidor y music (toca *trombón*); un estudiant de manescal (germà del mercader) un beninoni; y els altres no son res de tot axò. El menut vol esser *senyor*.

Estament civil.—N'hi ha 9 de casats, el capellá y les monxes no hi entren) 1 viuda (monja), 15 que festetjen (el capellá y les monxes tampoc no hi entren) y els altres ni son casats, ni viudos, ni festetjen. (El capellá y una de les monxes entren amb aqueys).

Distribució geogràfica. Tots viuen a Europa (Mallorca), llevat de 5 qui son a Amèrica, 2 a Àfrica y 1 a Oceania. A Asia no n'hi ha cap. Es una llàstima! Constitució estètica y fisiològica,—Les cosines no son guapes ni lletges, maldament n'hi haja una qui tira més a lletja qu'a guapa.—Ni un, qu'es un, es esgarrat un no ser un brau de 2 metres d'alsada y 19 anys d'edat, qui té 6 dits a la ma-esquerra, altres 6 a n-el peu esquerra y un fic a n-el cayre del tendrum partioner dels oronells. Alsa de braó 40 kilos amb cada bras y per sobre el cap se tira darrera un sac de gra de 14 bercelles sense tocarlo més qu'amb les mans. Diuen que tota la forsa radica en el fic. Es lletx com un motlo de dimonis y festetja una atlota petita, magrona, delicada com un *biblot* y guapíssima, qui es l'hermosura de la vila.

Significació familiar.—Com he dit jo som el de més edat, y aquex fet de primogenitura, (ben independent del meu voler, vos ho assegur!) me constitueix en un supra-cosí, en autoritat *cosinal* ben discutible y molt discutida; pero el fet existex y me carrega *velis nos* el fex y la responsabilitat consegüent a la direcció y representació d'un organisme tan heterogeni. Aquex fet de primogenitura amb les seves conseqüències me posa en una situació altament privilegiada y fa que la glòria y habilitats de tots y cadascún dels meus 49 cosins-germans vius, refluescan en mi com en el seu centre natural, síntesi familiar de tanta cosinada, y me dona dret a enorgullir-me'n com de cosa *meua propia*. Per ventura no son cosins-germans *meus*? Per axò, si en les meves paraules hi trobau una mica de vanagloria m'ho heu de dispensar com una flaquesa humana.

El metje, (encara el fadí), es la meva glòria política. Com-e metje no val gran cosa, pero lo qu'es com-e *politiquer*, val tot quant pesa. Sempre tenc la boca plena d'ell, encara que reconesc qu'ell fonament del seu prestigi descansa sobre l'incomobilitat física del cosí brau sobre el dò de gents del cosí sandler... de porcs.—El capellá es la meva glòria científica. Sempre el retrec amb orgull, fent remarcar bé qu'es cosí meu. Sab més qu'un missal, predica en castellà y parla en llatí, y diuen que se fará.... de bisbe per amunt.—La mestra es una nobilitat per... vestir sants y fer flors de paper.—L'agent de *omni re* es un especialista en *finances*. Ja fa temps que me va entorn perque l'afiqui dins l'Ajuntament. Té 17 duros de capital contanthi un carro y un ase, y amb la renda d'aquex capital, viu senyorivolament ell, la dona y els in-

fants (En té 3 y fa 4 anys qu'es casat).—El brau es la meva potència militar. Es mansom y mal de treure de pollaguera, y, més que la guerra representa la pau armada, gran factor p'el nostre equilibri social dins la vila.—El *teólec* Benet si que per mi no constitueix cap glòria, perque de deu vegades nou, les erra de cap a peus y me fa empagair. No obstant m'afalaga una mica l'esfors, la tentativa vers una tan noble ciència; tentativa, en mitx de tot, molt digna de lloansa.—El dels set oficis, es la meva glòria artística, pàtric per tota cosa y manyós que no es de dir. Lo metex adoba un par-aygua, que raure un ull-de-poll o una máquina de cosir. Just li falten banyes per esser dimoni.—L'estudiant de manescal es el diantre per escarnir animals y entendre's amb ells. Axò es un bon auguri per l'exercici acertat de la carrera.

Pero, a dir ver, y ho fas constar en descarrer de la meva conciència y com una prova de la meva bondat y justicia, tan orgullós estic d'aquexes nobilitats com dels qui no sobreixen en res. Els primers me donen illustre, els altres, al mancos numericament, me donen una importància real concreta y afectiva.

Sovint, entre els de la línia paterna y els de la materna, y qualche pic entre els d'una metixa línia, l'arrós va a grumellons; pero per aqueys casos trec la meva autoritat suprema, y agaf l'autoritat mínima del *petit* (qui, entre parèntesi, es un gran diplomatic: vulgo, un gran marraner) y amb la cooperació desinteresada de la cosina Pareta, una cosina materna casada amb un cosí patern ausent, (ia qual cosina té mans beneides per caponar galls y cosir mortalles) formam la *tríplice* y conservam l'equilibri familiar, tal volta mes mal de compondre y de conservar que l'equilibri europeu.

He dit que tan orgullós estic del cosí més notable com del del derrer mot del credo; no obstant he de confessar que la meua glòria màxima, les meues delícies, son el menut. Per ell sent una espècie de flaquesa; ho confes! una tendror de cor que... que... Tenc el pressentiment de que ningú més que'll podrà assumir la quefatura de la *cosinada* per un cás que faltás, inventualitat qui m'ha donats molts de mals-de-cap.

Areveyau.

Despurseir a vespre s'en vengué tot corrents y pantaxós. Se reposá una mica y comensá a fer el ronsero en torn meu, com un mox aveciat. Vatx conexer que tenia cosa que dirme.

—Que hi ha, menut?

—Res—y s'acostá poc-a-poc, felinament fins a fragarme.

Li vatx passar un bras en torn de la cintura y vatx torná preguntar:

—Que hi ha. menut?

Me mirá de coa-d'-ull, amb vista lluenta y polissona, y després d'una pausa contestá amb afirmació dogmàtica:

Es cosí metje es un beneyt...

Li vatx clavá una mirada de sorpresa interrogadora, pero ell sense ferne cas segui amb aplom:

—...y es cosí capellá un altre beneyt.—Y

me posá la mà sobre el cap, descuidadament fentla corre amb suavitat sobre els cabells. (Tenc els cabells gruxats com-e cerres y arrevexinats, y sempre les sole dur curts, de modo qu'el meu cap forma una espècie d'espaumador, y el menut passa gust d'espaumars'hí les mans que casi sempre han de menester *espaumar*.)

—... pero es mes beneyt es el cosí Benet.

—Y cregué del cas haver d'explicar primerament aquex major cantitat de beneytura del cosí Benet.—Es dia que va ploure... li vaix trobâ ès papès d'endevinâ, en mitx des carrê, tots banyats, y les hi vatx esquexâ, y are no endevinarà pus, y sols no s'en es temut, y are le hi he dit, y me volia, pegâ, y m'encalsava, y jo som vengut correns, y aquí no hi vendrà,—Y s'estirava galtejant amb ayres de triunfador. Havia enrençat a xerrar y no parava, com un cadellet de molí, pero a premudes.—... y suare he vist es cosí capellá y m'ha donat una pessa de quatre (o 10 p.) perque li he besat sa mà, amb sos uys clucs y mans aplegades; y es cosí meje m'ha donat un velló perque s'en anava p'és carrê Nou y jo li he dit que sa seuatlota via pres p'és carrê des Pou; y es cosí satx m'lia deixat tocâ es tambô; y es cosí taconê m'ha de fê una pilota; y sa cosina mestra sempre me pessiga, y jo li estiraré sa cova; y sa cosina Pareteta, en caponá galls fritx ès ous y m'en dona; y es cosí...—s'aturá en sec perque havia perdut el cap del fil. Se mitx-ajagué demunt mí y continuá amb més calma.—En tenc ben molts de cosins; no es vê? Y tots son meus, ben cosins *meus*, y per axò, com seré gran, me mantendreu, y me donareu dobbés, y jo faré de senyô, y tendreu un cosí senyô.—S'ajassá bé, fregantme la barba amb la ma y seguí més poc-a-poc.—Y vos (a mi me tractava de vos, excepció cínica entre tots els cosins, deguda a la meva alta autoritat y representació), y vos sou un loco, ès altres cosins sempre ho diuen—es ver; ho diuen y me tenen llàstima—pero jo vos estim... y vuy es-sé loco com vos...—se retorná... perqu'ells son beneyts... y jo estim mes es-sé loco... que beneyt... y les faré fê lo que voldré.—S'aturá mitx adormissat. Al cap d'una estona durmia arreu.

Y jo mirantlo aïnorosament, pensava:—Menut; si p'el cas un dia jo falt tu me sostrevarás. Ja puc morî tranquil!

Y aquex pensament m'ha allengerit d'un gran pes y me dexa de lo mes aliviad.

PERE QUENS Y BLENS.

SA LLEDRIOLA DEL POBRE

— OBRES SON AMORS —

Suscripció dels devots de la Sagrada Família per regalar el dia de sa Festivitat plagues d'estalvis de 20 pessetes cada una a famílies necessitades y d'honorades costums en memòria de Jesús, Maria y Joseph, model de famílies cristianes.

Suma anterior: 23'60.

D.ª Josepha Morey en sufragi de les ànimes dels seus difunts, 1'00.—Mossen Miquel Llinás 1'00.

Total: 25'60.

Acostançar la festa de la Sagrada Família (dia 23 de Janer) activarem en el temps que nos queda aquesta suscripció a fi de no presentar un obsequi migrat a n-els celestials Personatges a qui està adreçat. Cap aguinaldo de Nadal més hermós podien fer les persones piedoses qu'enviarnos almoynes en nom de la Família de la Cova de Betlem per augmentar nostra suscripció. Les acceptam encara que sien de deu céntims.

Tots els donants tenen dret a presentar pobres ab aspiració a les plaquetes d'estalvis, que llavors serán sorteades entre'ls que sien meredors d'elles, pel seu estament y honradés.

Enhorabona

Be la se mereixen y cumplida les dretes de Palma qu'ab fé y entusiasme pels ideals conservadors y d'ordre acudien en les eleccions de diumenge a les urnes, donant 1500 vots més que les esqueres.

Les dretes han tret triomfant 10 religiosos quedant en majoria a n-el Consistori de Palma.

Els il·liberals, que sens dupte tenen persones qui valen, amics de l'ordre, sols han tret tres consejals, y que per treure tres triomfant dels seus s'hajen haguts d'unir en republicans y fer surar un socialista que per si sols no n'havien tret cap may, es cosa que dexa els il·liberals en situació bastant deseyrosa.

Idò, no s'haguessen units en sos qui proclamen la revolució social, y no haurien fet adreçar les dretes en contra d'ells.

¡Que duri molt l'actitud d'uns y altres, es necessari, per noltros poder donar moltes voltes enhorabona a les dretes!

NOSTRO REGALO

Estam preparant un Almanac literari per l'any 1910, per obsequiar a nostros suscriptors a principi de l'any nou. Correspondent a nostre convit, ab una generositat que nosaltres no merexem, els senyors literats de Mallorca ens han escrites hermoses composicions qu'avaloraran l'Almanac de CA-NOSTRA, de lo que quedam altament contents y agratis dels amics y colobradores.

No tendrán dret a l'Almanac de CA-NOSTRA, aquells suscriptors que paguin manco de 4 pessetes al any de suscripció.

L'editament del Almanac de CA-NOSTRA, suposa un esfors de voluntat d'aquesta Administració, ja que la suscripció no correspon als afanys de nostra tasca. Les personnes propagadores de bones lectures, que a molts de pobles se'n troben, no s'haurán fitxat, segurament, en la doctrina del Setmanari popular ni en sa baratura de suscripció quant aquesta es per propaganda, que d'esser així, nostra tira-

da hauria d'haver aumentat. Es ve que nosaltres atents més a n-el text del Setmanari que a les ganancies, hem tenguda descuidada la administració y sa propaganda; però també els bons mos podiem haver aidats una miqueta, suscriguentse o fernes algunes suscripcions. Sabem que CA-NOSTRA té partidaris y fins entusiastes. Hala, idò; si cada devot nos feya una suscripció a principi d'any, no sols-sament la cosa podrà corre, sinó introduirli importants millores que tenim pensades posar en pràctica.

Per estimular la suscripció a n-el Setmanari, també regalarem l'Almanac als nous suscriptors que paguin l'anyalitat adelantada o que vejem que venen de bona fè

Escapulons

—El Gobernador de Barcelona ha permitti-do que se volvieran á abrir las escuelas de ideas disolventes que fueron cerradas á raíz de los sucesos de Julio. Como fueron cerradas por considerárselas focos de anarquismo inmoralidad y antipatriotismo, quedamos en lo que es harto sabido: que los liberales consenten á lo menos la preparación para lamentables y vergonzosos sucesos.

—Los Obispos de toda España han elevado al Gobierno una exposición colectiva, magnífico documento en que se indican los graves males que ocasiona el funcionamiento de escuelas laicas ó ateas, tales como las clausuradas en el pasado Julio.

—Una importante fábrica de naipes ha tenido que duplicar su trabajo desde que mandan los liberales, funcionando día y noche y aun no puede atender los múltiples pedidos. ¿Sirve ó no sirve la libertad liberal?

—La corona de plata que la Asociación de la Prensa ofreció á Teodoro Llorente, fué regalada por éste á la Virgen de los Desamparados, celebrándose con esta ocasión una entusiasta función religiosa.

—Para conmemorar el centenario del gran filósofo Balmes, tendrá en Vich un Congreso de Apologética al que asistirán ilustres personalidades.

—Bajo la presidencia del Dr. Laguarda se han reunido las Asociaciones católicas de la diócesis de Barcelona, habiéndose tomado animadas resoluciones para trabajar eficazmente por la buena causa y constituyéndose la Junta Diocesana de Acción Social

—Un grandioso acontecimiento religioso se ha registrado en Murcia al rendir homenaje al Sagrado Corazón. 30,000 fieles fueron en romería al templo de San Jerónimo, sito en la cumbre de un monte. Hubo más de 12,000 Comuniones y acudieron más de cuarenta pueblos con músicas a estandartes. Presidieron la fiesta el señor Obispo y otras autoridades, y el P. Cadenas, S.J., predicó un sermón elocuente y arrebata dor.

—Solicitados por el Gobierno yanki embarcarán en Barcelona para Filipinas algunos Religiosos Agustinos. Por lo visto los Gobiernos protestantes están dando lecciones de

buen sentido á los que de nombre son católicos.

ROMA.—Su Santidad recibió en audiencia al ministro de Estado español Sr. Pérez Caballero, que conversó largo rato con el Sobrano Pontífice.

El Sr. Pérez ha hecho declaraciones indicando que se harán reformas eclesiásticas, pero sin atentar de ningún modo á los derechos de la Iglesia.

FRANCIA.—Ha sido aprobado un proyecto de ley castigando los ultrajes á la bandera de la patria, y sean ellos de palabra, por escrito ó grabado.

PORTUGAL.—Las «Uniones profesionales cristianas», que superan en mucho á los de los socialistas, han sido instituidas por un Religioso dominico el R. Rutten, quien entre otros ejercicios de su celo apostólico en favor de los obreros, ha estado trabajando tres meses entre los mineros vestido como éstos, con anuencia dc sus Superiores.

ALEMANIA.—El año actual se destinaron 9 millones de marcos para la construcción de submarinos; el crédito que se destina para el año próximo es de 19 millones.

INGLATERRA.—Una Comisión de ambas Cámaras ha redactado unas bases para atajar la desmedida licencia en el teatro. Dichas bases, que comenzarán pronto á regir, han sido muy bien acogidas por la opinión sensata, mas la prensa liberal, incluso la española, censuran agriamente unas medidas que han de reprimir muchas indecencias y ultrajes á la religión, á la patria y á la moral.

ESTADOS UNIDOS.—El aviador Paulhan ha aceptado un contrato, según el cual efectuará determinados vuelos en algunas ciudades y percibirá por sus experiencias 100,000 francos mensuales.

De «La Sagrada Familia».

BOLLETÍ COMERCIAL

Preus que retgiren dijous passat a n-el mercat d'aquesta ciutat:

	Pessetes:
Bessó.	el quintá de 00'00 a 93'00
Blat.	la cortera de 00'00 a 18'00
Xeixa	id. de 00'00 a 19'00
Ordi.	id. de 00'00 a 10'50
Ordi foraster.	id. a 09'50
Sivada.	id. a 08'50
Ídem. forastera	id. a 07'50
Faves cuitores.	id. a 19'00
Ídem ordinaries.	id. a 18'00
Ídem pel bestiá.	d. a 17'50
Porcs grassos	s'arrova de 11'00 a 11'50
Blat de les Indies	id. a 16'00
Monjetes de confit	id. a 37'00
Idem blanques.	id. a 25'00
Figues seques	el quintá de 08'00 a 00'00
Safrá	s'unsa de 00'00 a 03'00
Ous	dotzena 00'00 a 01'20

AQUEST SETMANARI SE PUBLICA AB CENSURA ECLESIÁSTICA.

Cultura Popular

DIRIGIBLES Y AEROPLANS

L'esplorador italià el princep Scipió Borghese, ha presentat a la Càmara de diputats italiana una llista dels dirigibles y aeroplans que hi havia en tot el món el dia 30 de Setembre d'enguany. Els primers són en nombre de 43 y els segons 76.

Ademés hi ha 68 dirigibles en construcció.

Les dos primeres xifres se distribueixen així:

França, 9 dirigibles y 27 aeroplans, Estats Units, 7 y 17; Alemanya, 10 y 6; Inglaterra, 3 y 6; Bèlgica, 1 y 5; Italia, 3 y 2; Austria, 3 y 5; Japó, 1 y 3; Russia, 2 y 1; Suisa, 2 y 2; Espanya 2 y 2.

Dels dirigibles n'hi ha 22 de militars y 21 de particulars. Els que estan en construcció son: d'Alemanya 15, a França 15, als Estats Units 11, a Italia 5, a Russia 7, al Japó 3, a Bèlgica 3, a Austria 3, a Espanya 4 y a Suisa 2.

Dels existents, França com se veu té 173 de la xifra total d'aquestes màquines, portant ventatje a les demés nacions.

DEL CUYRO DE LES SABATES

Si poreu, creysme, no camineu per l'humitat; ara ja sabém que per la vida se pert la vida y de vegades no podém estar aturats. Doncs llavors, al menos aném ben provists d'un bon calsat. No basta que'l calsat sia bò, sinó que es necessari untar ab una mica de llart o cansalada les soles y lo demés o sino'l cuyro se torna dur y se taya y jadeu sabates! El llart y el seu de moltó tenen l'inconvenient de que després les sabates no's poden enllustrar y les dexen inservibles pels senyoritos.

Una bona untura que no té aquest inconvenient se fa ab la fórmula següent.

Sèu de moltó	25 grams.
Cera d'abeyes	12 >
Pega grega	10 >

Axò ho feys fondre tot plegat ab una caseleta y remanant ben bé; ho treys del foc; hi afegiu una xícara d'oli de lli y seguiu remenant. Queda una pasta que la podeu guardar en un pot de llauna y os fará pel cas que vos he dit.

UN BARBER PELS CANS

Aquest es un ofici nou a que poden aspirar la vostra jovenea y que donarà a no tardar unes bones entrades.

El primer d'aquest ofici es estat un espanyol que la Marquesa de Belbeuf s'en va dur a França per arreglar els seus cans. Un canet d'aquests peluts es un gran client per un barber de cans. Pel cap baix se li ha de retayar el pel y arreglarlo dues vegades cada més, sense contar les pentinades y arranjaments circumstancials, que may dexen de ferse setmanalment. S'entén! si un vol tenir un canet presentable a la societat elegant. Ara perque

té de sortir a passeig, ara perque hi ha una reunió, ara perque s'espera una visita de compromís, ara perque entra l'hivern o l'estiu. L'arreglar un canet pelut es tot un art que pocs arriben a domiuarlo. Axò fa que un barber de cans ab un sol client entre má d'obra y comestics y aigues d'olor hi fa una entrada mensual de 8 a 10 pessetes, que es lo que fan pagar de conducta.

Les cames es lo més difícil d'esquilar, dons, entre'ls dits pels peus no hi ha de quedar ni un pel. Abans dels cosmetics y olors se dona a la bastiola un bany d'aigua de segó que dona amorositat al pel. Pel modo de quedar la bestia esquilada hi ha de vegades serios disgusts entre ses mestresses y el barber y fins plets y tot.

Fin s'assegura que sortirà aviat una revista de modes de esquilats y pentinats de cans.

Y llevors diuen si hi ha socialistes!...

Biblioteca de la

Familia Cristiana

VOLUMENES PUBLICADOS

I. A LAS MADRES: Como habeis de educar a vuestros hijos para Dios, para la familia y para la sociedad, por el P. J. Charrua, S. J. Obra traducida por D. Laureano Acosta, Abogado. Precio: 4 ptas. rústica, y 5 en tela.

II. LA MORAL DEL JOVEN. Consecuencia de la impureza, necesidad de las buenas costumbres, por el D. Surbled, traducción del Dr. Blanc y Bonet. Precio: 3 ptas. en rústica, y 4 en tela.

III. CAMINO DEL MATRIMONIO. La joven en el hogar educándose para ser modelo de esposas y madres, por el R. P. Juan Charrua, traducida por D. Naciso Sicars y Salvadó en Derecho y Filosofía y Letras. Precio: 4 ptas. en rústica, y 5 lujoosamente encuadrado.

De estas obras hay existencia en nuestra librería.

L'ENGINYÓS HIDALGO

Don Quixote de la Mancha

compost per MIQUEL DE CERVANTES
SAAVEDRA

y traduit en mallorquí la primera vegada per
N'ILDEFONSO RULLAN, PREVERE

S'ha posat en venta el primer y segon tom de que costa aquesta obra, a n-el preu de TRES pessetes, enquadernat en rústica, y a CINC enquadernat amb tapes de lujo.

S'en venen a nostra Administració.

RESTAURNAT DE LLUCH

Menú que serà servit durant l'any jubilar.

PRIMERA CLASSE

2 sopes, 3 plats, dolç, fruita, pà y ví pess. 4'00

SEGONA CLASSE

1 Sopa 2 plats, fruita, pà y ví pess. 2'50

TERCERA CLASSE

1 Sopa, 2 plats, fruita, pà y ví pess. 1'00

Café, llet, xicolati, licors, etz.

Adejmés, servici a la carta.

ALMÀCENES SAN JOSÉ

DE

Ignacio Figuerola

BRONDO 7-9-11-ESQUINA BORNE
LENCERÍA, LANERÍA, GÉNEROS DE
PUNTO, BISUTERÍA, NOVEDADES,
SASTRERÍA Y CAMISERÍA.

LA CASA MEJOR SURTIDA.
LA MÁS BARATA.

PRECIO FIJO

Mapa DEL

IMPERIO DE MARRUECOS

(MOGREB=EL= HKSÁ)

trazado á la vista de los datos más recientes
por el Comandante de Ingenieros

D. BENITO CHIAS Y CARBÓ

ESCALA DE 1 : 3.000,000
BARCELONA

Editedo por la casa de D. Alberto Martín.
Se vende en esta Administración.

Almanac

BAILLY—BAILLIERE

per l'any 1910

Almanac

LA FAMILIA CRISTIANA

Una pesseta

Ne trobareu a la Libreria del carrer de Ma-
llorca, 1.

INCA

VIVA + JESÚS

EJERCICIO DEVOTO PARA HACER

La Hora Santa

Se veude en nuestra Librería a 15 céntimos
de pesseta.

CA-NOSTRA

SETMANARI POPULAR.

Preu de suscripció

Un trimestre, una pesseta per tot Espanya
y doble a l'extranger.

Els obrers que nos ho demanin tendrán
la suscripció per 20 céntims mensuals, 2'40
l'any.

Desitjosa aquesta Administració d'escam-
par la bona lectura y que nostre setmanari
estiga a l'alcans de totes les bosses, d'avuy
avant, per 50 céntims mensuals servirem 5
exemplars d'un meteix número, de manera
que repartintse entre si els números cinc per-
sones d'un meteix lloc, los vendrà a costar
10 centims mensuals.

Redacció, administració e imprenta: carre-
de Mallorca, 1, Inca.